

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง สภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยคอมพิวเตอร์ ใช้สถิติการวิจัยสังคมศาสตร์ แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการจัดการความขัดแย้งของนักเรียน

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบสภาพปัญหาและวิธีการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ อายุและระดับการศึกษา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว (F-test)
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t-test)
*p < 0.05	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**p < 0.01	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา ข้อมูลของการวิจัยที่เก็บรวบรวมจากนักเรียน ของโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ สามารถทำการวิเคราะห์ได้ มีรายละเอียดดังตาราง

1.1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลที่ได้รับคืน

แหล่งข้อมูล	จำนวนข้อมูลที่จัดเก็บ	จำนวนที่เก็บได้	ร้อยละ	สมบูรณ์	ร้อยละ
นักเรียน	381	381	100	381	100

จากตารางที่ 1 พบว่าจำนวนข้อมูลที่จัดเก็บ 381 ฉบับ ได้รับคืน 381 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 381 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	161	42.3
หญิง	220	57.7
รวม	381	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 12 ปี	-	-
12 – 14 ปี	77	20.9
15 – 17 ปี	175	45.9
18 ปี ขึ้นไป	129	33.9
รวม	381	100.0
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	31	8.1
มัธยมศึกษาปีที่ 2	35	9.2
มัธยมศึกษาปีที่ 3	19	5.0
มัธยมศึกษาปีที่ 4	94	24.7
มัธยมศึกษาปีที่ 5	36	9.4
มัธยมศึกษาปีที่ 6	166	43.6
รวม	381	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 381 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 และเป็นเพศชาย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ส่วนใหญ่มีระดับอายุ 15 – 17 ปี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมามีระดับอายุ 18 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ปรากฏในตารางที่ 3 – 8

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับสภาพปัญหาความขัดแย้ง

โดยภาพรวม

ปัญหาความขัดแย้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การรับรู้ของตนเอง	3.04	0.42	ปานกลาง
2. การจูงใจในกลุ่มเพื่อน	2.97	0.53	ปานกลาง
3. การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม	2.67	0.75	ปานกลาง
4. ความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง	2.27	0.78	น้อย
5. ปัญหาความไม่เท่าเทียมของอำนาจ	2.57	0.68	ปานกลาง
รวม	2.78	0.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาความขัดแย้ง โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.78$) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การ
วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาการรับรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 3.04$)
ปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 2.97$) ปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ($\bar{X} = 2.67$) และ
ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ ($\bar{X} = 2.57$)

สภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง
($\bar{X} = 2.27$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับสภาพปัญหาความ
ขัดแย้งด้านปัญหาการรับรู้ของตนเองของนักเรียน

ปัญหาการรับรู้ของตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.1 นักเรียนรู้สึกว่าคุณดีมากกว่าผู้อื่น	2.29	0.89	น้อย
1.2 นักเรียนสู้เพื่อความถูกต้องของงาน	3.83	0.65	มาก
1.3 การอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนต้องยอมรับความเห็นของกลุ่ม	3.88	0.67	มาก
1.4 นักเรียนจะแสดงความโกรธหรือความคิดเห็นเมื่อ ไม่พอใจการกระทำของเพื่อน ๆ	2.77	0.84	ปานกลาง
1.5 พฤติกรรมที่แตกต่างทำให้เพื่อนไม่พอใจเรา	2.47	1.08	น้อย
รวม	3.04	0.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับสภาพปัญหาความขัดแย้ง ด้านปัญหาการรับรู้โดยภาพ
รวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.04$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2 ลำดับแรก คือ การอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนต้องยอมรับความเห็นของกลุ่ม ($\bar{X} = 3.88$) และ
มีนักเรียนสู้เพื่อความถูกต้องของงาน ($\bar{X} = 3.83$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนจะแสดงความโกรธหรือความ
คิดเห็นเมื่อไม่พอใจการกระทำของเพื่อน ๆ ($\bar{X} = 2.77$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ พฤติกรรมที่แตกต่างทำให้เพื่อนไม่พอใจเรา
($\bar{X} = 2.47$) และนักเรียนรู้สึกว่าคุณดีมากกว่าผู้อื่น ($\bar{X} = 2.29$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับสภาพปัญหาความ
ขัดแย้งด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน

การจูงใจในกลุ่มเพื่อน	\bar{X}	S.D	ระดับ
2.1 กลุ่มสามารถสร้างแรงจูงใจกับเพื่อนๆให้ทำตามที กลุ่มต้องการได้	3.35	0.77	ปานกลาง
2.2 กลุ่มเพื่อนชอบอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับปัญหา เพื่อเอาชนะ	2.86	1.05	ปานกลาง
2.3 นักเรียนเข้าข้างตนเองโดยไม่ฟังเหตุผล	2.22	1.11	น้อย
2.4 มีการวางแผนการแก้ปัญหาในกลุ่มเพื่อน	3.89	0.75	มาก
2.5 หากฝ่ายตรงข้ามไม่ฟัง เราก็ต้องจัดการให้เข้าใจ ตรงกัน	3.57	0.78	มาก
2.6 มีการใช้เครื่องมือ/สารกระตุ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ในกลุ่มเพื่อน	1.93	1.16	น้อย
รวม	2.97	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับสภาพปัญหาความขัดแย้ง ด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่ม
เพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ มีการวางแผนการแก้ปัญหาในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 3.89$)
หากฝ่ายตรงข้ามไม่ฟัง เราก็ต้องจัดการให้เข้าใจตรงกัน ($\bar{X} = 3.57$) และกลุ่มเพื่อนชอบอภิปราย
ถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาเพื่อเอาชนะ ($\bar{X} = 2.86$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ กลุ่มสามารถสร้างแรงจูงใจกับเพื่อนๆให้ทำ
ตามทีกลุ่มต้องการได้ ($\bar{X} = 3.35$) และกลุ่มเพื่อนชอบอภิปรายถกเถียงเกี่ยวกับปัญหาเพื่อเอาชนะ
($\bar{X} = 2.86$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนเข้าข้างตนเองโดยไม่ฟังเหตุผล
($\bar{X} = 2.22$) และมีการใช้เครื่องมือ/สารกระตุ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 1.93$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับสภาพปัญหาความ
ขัดแย้ง ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม

ปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.1 การปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนเป็นสิ่งที่ดี	4.13	1.17	มาก
3.2 นักเรียนมีปัญหาในการปฏิบัติตามกติกาของห้อง	2.69	1.40	ปานกลาง
3.3 นักเรียนพยายามปกป้องชื่อเสียงของโรงเรียน	2.20	1.12	น้อย
3.4 เราปฏิบัติตามมติของกลุ่มเพื่อนมากกว่าระเบียบ ของโรงเรียน	2.29	1.23	น้อย
3.5 โรงเรียนมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ล้าสมัยไม่ควร ปฏิบัติตาม	2.07	1.26	น้อย
รวม	2.67	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับสภาพปัญหาความขัดแย้ง ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎ
ข้อบังคับของกลุ่มโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อที่
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ การปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.13$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนมีปัญหาในการปฏิบัติตาม
กติกาของห้อง ($\bar{X} = 2.69$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ เราปฏิบัติตามมติของกลุ่มเพื่อนมากกว่า
ระเบียบของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.29$) นักเรียนพยายามปกป้องชื่อเสียงของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.20$) และ
โรงเรียนมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ล้าสมัยไม่ควรปฏิบัติตาม ($\bar{X} = 2.07$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับสภาพปัญหาความ
ขัดแย้งด้านความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง

ความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4.1 ถ้าฉันได้ประโยชน์แล้วจะทำให้ใครเสียประโยชน์บ้าง ก็เป็นเรื่องปกติ	2.05	1.01	น้อย
4.2 ฉันรู้สึกโกรธถ้ามีคนขัดใจ	2.59	1.06	ปานกลาง
4.3 ครูห้ามไม่ให้ทำแต่ฉันอยากทำตามใจฉัน	2.25	1.14	น้อย
4.4 เพื่อน ๆ จะทำอะไรเรื่องของเขา ถ้าไม่เกี่ยวกับฉันก็ ตัวใครตัวมัน	2.20	1.03	น้อย
4.5 ปัญหาของฉันหนักที่สุดปัญหาใครก็ไม่หนักเท่า	2.26	1.01	น้อย
รวม	2.27	0.78	น้อย

จากตารางที่ 7 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
พิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับสภาพปัญหาความขัดแย้ง ด้านความเข้มข้น ของระดับความ
ขัดแย้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ฉันรู้สึกโกรธถ้ามีคนขัดใจ ($\bar{X} = 2.59$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ ปัญหาของฉันหนักที่สุดปัญหาใครก็ไม่หนักเท่า
($\bar{X} = 2.26$) ครูห้ามไม่ให้ทำแต่ฉันอยากทำตามใจฉัน ($\bar{X} = 2.25$) เพื่อน ๆ จะทำอะไรเรื่องของเขา
ถ้าไม่เกี่ยวกับฉันก็ ตัวใครตัวมัน ($\bar{X} = 2.20$) และถ้าฉันได้ประโยชน์แล้วจะทำให้ใครเสีย
ประโยชน์บ้างก็เป็นเรื่องปกติ ($\bar{X} = 2.05$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับสภาพปัญหาความ
ขัดแย้ง ด้านปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ

ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5.1 ทำไมฉันต้องเสียสละผลประโยชน์ของฉันเพื่อ กลุ่มเสมอ	2.20	0.98	น้อย
5.2 นักเรียนจะให้กลุ่มมองเห็นเป้าหมายร่วมกัน	3.43	0.90	มาก
5.3 เพื่อน ๆ และครูดูแลนักเรียนคนอื่นๆ ดีกว่าฉัน	2.14	1.11	น้อย
5.4 ในโลกนี้ไม่มีความยุติธรรมจึงทำให้เกิดปัญหา	2.40	1.28	น้อย
5.5 เขาทำร้ายฉันก่อนฉันก็ต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมกัน	2.70	1.22	ปานกลาง
รวม	2.57	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับสภาพปัญหาความขัดแย้ง ด้านปัญหาความไม่เท่าเทียม
กันของอำนาจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มี
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนจะให้กลุ่มมองเห็นเป้าหมายร่วมกัน ($\bar{X} = 3.43$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ เขาทำร้ายฉันก่อนฉันก็ต่อสู้เพื่อความเท่า
เทียมกัน ($\bar{X} = 2.70$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ ในโลกนี้ไม่มีความยุติธรรมจึงทำให้เกิดปัญหา
($\bar{X} = 2.40$) ทำไมฉันต้องเสียสละผลประโยชน์ของฉันเพื่อกลุ่มเสมอ ($\bar{X} = 2.20$) และเพื่อน ๆ
และครูดูแลนักเรียนคนอื่นๆ ดีกว่าฉัน ($\bar{X} = 2.14$)

ตอนที่ 3 การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ปรากฏในตารางที่ 9 - 14

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง

การจัดการความขัดแย้ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบการหลีกเลี่ยง	2.73	0.55	ปานกลาง
2. รูปแบบการกลบเกลื่อน	2.94	0.71	ปานกลาง
3. รูปแบบการประนีประนอม	3.19	0.68	ปานกลาง
4. รูปแบบการต่อสู้เอาชนะ	3.36	0.46	ปานกลาง
5. รูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหา	3.29	0.53	ปานกลาง
รวม	3.10	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ระดับการจัดการความขัดแย้ง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลางเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้ด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ ($\bar{X} = 3.36$) ด้านรูปแบบการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.29$) ด้านรูปแบบการประนีประนอม ($\bar{X} = 3.19$) ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน ($\bar{X} = 2.94$) และด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง ($\bar{X} = 2.73$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง
ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง

รูปแบบการหลีกเลี่ยง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.1 นักเรียนมักปล่อยให้ครูหรือพ่อแม่แก้ปัญหาแทนเสมอ	1.95	0.91	น้อย
1.2 เมื่อพ่อแม่ตั้งเตือนว่ากล่าวนักเรียนจะเฉย,ไม่พูด และไม่ทำปฏิกิริยาใด	2.98	1.31	ปานกลาง
1.3 เพื่อความสบายใจนักเรียนจะไม่บอกให้ผู้ปกครองรู้ว่าตนเองทำอะไรมาบ้าง	2.85	1.13	ปานกลาง
1.4 เมื่อครูตี ฉันก็ยอมให้ครูตีแม้ฉันไม่ผิด	2.81	1.26	ปานกลาง
1.5 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในกลุ่มทุกคนต้องร่วมกันแก้ไข	3.55	1.18	มาก
1.6 ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาของคนอื่นไม่ใช่ปัญหาของฉัน	2.59	0.97	ปานกลาง
1.7 เพื่อนๆ ทะเลาะกันฉันจะไม่เข้าไปยุ่ง	2.44	0.90	น้อย
รวม	2.73	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในกลุ่มทุกคนต้องร่วมกันแก้ไข ($\bar{X} = 3.55$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ เมื่อพ่อแม่ตั้งเตือนว่ากล่าวนักเรียนจะเฉย,ไม่พูด และไม่ทำปฏิกิริยาใด ($\bar{X} = 2.98$) เพื่อความสบายใจนักเรียนจะไม่บอกให้ผู้ปกครองรู้ว่าตนเองทำอะไรมาบ้าง ($\bar{X} = 2.85$) เมื่อครูตี ฉันก็ยอมให้ครูตีแม้ฉันไม่ผิด ($\bar{X} = 2.81$) และปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาของคนอื่นไม่ใช่ปัญหาของฉัน ($\bar{X} = 2.59$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ เพื่อนๆ ทะเลาะกันฉันจะไม่เข้าไปยุ่ง ($\bar{X} = 2.44$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง
ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน

รูปแบบการกลบเกลื่อน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2.1 ในการจัดการความขัดแย้งนักเรียนพยายามที่จะชัก จูงให้คนอื่น ๆ เชื่อว่าวิธีการของนักเรียนเป็นสิ่ง ที่ถูกต้อง	3.03	0.81	ปานกลาง
2.2 นักเรียนให้คนอื่นเห็นว่าการจัดการความขัดแย้งของ นักเรียนมีเหตุผลและเป็นประโยชน์	3.17	0.88	ปานกลาง
2.3 นักเรียนยืนยันในการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ของนักเรียนให้ได้	3.55	1.05	มาก
2.4 นักเรียนพยายามผลักดันให้คนอื่นยอมรับฟังความ คิดเห็นของนักเรียน	2.98	0.97	ปานกลาง
2.5 นักเรียนไม่ยอมรับความผิดของตน ให้ผู้อื่นรับ ความผิดแทน	1.99	1.82	น้อย
รวม	2.94	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการกลบ
เกลื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนยืนยันในการกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของนักเรียนให้ได้
($\bar{X} = 3.55$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนให้คนอื่นเห็นว่าการจัดการความ
ขัดแย้งของนักเรียนมีเหตุผลและเป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 3.17$) ในการจัดการความขัดแย้งนักเรียน
พยายามที่จะชักจูงให้คนอื่น ๆ เชื่อว่าวิธีการของนักเรียนเป็นสิ่งที่ดีถูกต้อง ($\bar{X} = 3.03$) และนักเรียน
พยายามผลักดันให้คนอื่นยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ($\bar{X} = 2.98$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ นักเรียนไม่ยอมรับความผิดของตน ให้ผู้อื่นรับ
ความผิดแทน ($\bar{X} = 1.99$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง
ด้านรูปแบบการประนีประนอม

รูปแบบการประนีประนอม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3.1 นักเรียนจะเจรจาในสิ่งที่ทุกฝ่ายมีความเห็นพ้องกัน	3.22	0.99	ปานกลาง
3.2 นักเรียนยอมเสียสละสิ่งที่นักเรียนอยากได้เพื่อให้ผู้อื่นสมปรารถนา	2.94	0.84	ปานกลาง
3.3 นักเรียนใช้วิธีการที่นุ่มนวลแทนการตอบโต้กลับด้วยการใช้อำนาจหรือความรุนแรง	3.15	1.05	ปานกลาง
3.4 นักเรียนใช้ความสุภาพอ่อนโยนในการเอาชนะความขัดแย้งที่เกิดขึ้น	3.27	1.01	ปานกลาง
3.5 ถ้านักเรียนเห็นว่าจะทำให้เขามีความสุข นักเรียนจะยอมให้เขาทำตามความคิดเห็นของเขา	3.12	0.92	ปานกลาง
3.6 นักเรียนพยายามที่จะนึกถึงความประสงค์หรือความพึงพอใจของคนอื่น	3.14	0.96	ปานกลาง
3.7 นักเรียนจะชี้แนะให้เห็นว่าเป้าหมายที่มีอยู่ร่วมกันมีความสำคัญเป็นอันดับแรก	3.52	0.89	มาก
รวม	3.19	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการประนีประนอม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนจะชี้แนะให้เห็นว่าเป้าหมายที่มีอยู่ร่วมกันมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.52$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ นักเรียนใช้ความสุภาพอ่อนโยนในการเอาชนะความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.27$) นักเรียนจะเจรจาในสิ่งที่ทุกฝ่ายมีความเห็นพ้องกัน ($\bar{X} = 3.22$) นักเรียนใช้วิธีการที่นุ่มนวลแทนการตอบโต้กลับด้วยการใช้อำนาจหรือความรุนแรง ($\bar{X} = 3.15$) นักเรียนพยายามที่จะนึกถึงความประสงค์หรือความพึงพอใจของคนอื่น ($\bar{X} = 3.14$) ถ้านักเรียนเห็นว่าจะทำให้เขามีความสุข นักเรียนจะยอมให้เขาทำตามความคิดเห็นของเขา ($\bar{X} = 3.12$) และนักเรียนยอมเสียสละสิ่งที่นักเรียนอยากได้เพื่อให้ผู้อื่นสมปรารถนา ($\bar{X} = 2.94$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง
ด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ

รูปแบบการต่อสู้เอาชนะ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4.1 นักเรียนพยายามประสานความสนใจทุกอย่างของ คนอื่นและของนักเรียนเข้าด้วยกัน	3.38	0.76	ปานกลาง
4.2 นักเรียนจะแสวงหาความช่วยเหลือจากคนอื่น อยู่เสมอ	3.17	1.10	ปานกลาง
4.3 นักเรียนรับฟังความคิดเห็นทั้งหลายและประเด็น ปัญหาอย่างเปิดเผย	3.45	0.79	ปานกลาง
4.4 นักเรียนหยิบยกปัญหาขึ้นมาพิจารณาอย่าง เปิดเผยเพื่อคลี่คลายปัญหา	3.44	0.93	ปานกลาง
4.5 นักเรียนจะแก้ไขปัญหมาให้เรียบร้อยเป็นที่พอใจ ตามความต้องการ	3.51	0.67	มาก
4.6 นักเรียนจะให้คนอื่นรับรู้ในปัญหาเพื่อที่จะได้ ร่วมมือกันในการจัดการความขัดแย้ง	3.43	0.80	ปานกลาง
4.7 นักเรียนทำให้ทุกฝ่ายมีความพอใจและสมความ ปรารถนาเกือบทุกครั้ง	3.17	0.78	ปานกลาง
รวม	3.36	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่
ในระดับมาก คือ นักเรียนจะแก้ไขปัญหมาให้เรียบร้อยเป็นที่พอใจตามความต้องการ ($\bar{X} = 3.51$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรกคือ นักเรียนรับฟังความคิดเห็น
ทั้งหลายและประเด็นปัญหาอย่างเปิดเผย ($\bar{X} = 3.45$) นักเรียนหยิบยกปัญหาขึ้นมาพิจารณาอย่าง
เปิดเผยเพื่อคลี่คลายปัญหา ($\bar{X} = 3.44$) และนักเรียนจะให้คนอื่นรับรู้ในปัญหาเพื่อที่จะได้ร่วมมือ
กันในการจัดการความขัดแย้ง ($\bar{X} = 3.43$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง
ด้านรูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหา

รูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
5.1 เพื่อความยุติธรรมในการจัดการความขัดแย้ง นักเรียนจะให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับเท่ากับที่เขา สูญเสียไป	3.22	0.90	ปานกลาง
5.2 เพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น นักเรียนจะให้มีการแบ่งปันผลประโยชน์กัน คนละครึ่ง	3.24	0.99	ปานกลาง
5.3 นักเรียนยอมทำตามความต้องการของคนอื่นบ้าง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งขึ้นมา	3.35	0.97	ปานกลาง
5.4 เพื่อให้การจัดการความขัดแย้งเป็นไปอย่าง ยุติธรรมและเกิดผลสำเร็จนักเรียนจะให้ทุกฝ่าย ได้รับสิ่งที่ตามต้องการเพียงครึ่งเดียว	2.97	0.83	ปานกลาง
5.5 นักเรียนจัดการกับความขัดแย้งได้ตามความ ต้องการบางส่วนถึงแม้ว่าจะไม่สามารถแก้ปัญหา ได้ทั้งหมด	3.34	0.73	ปานกลาง
5.6 นักเรียนนำปัญหาของคู่กรณีมาพิจารณาทั้งสอง ฝ่าย	3.41	0.87	ปานกลาง
5.7 นักเรียนค้นหาทางสายกลางในการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง	3.57	0.79	มาก
รวม	3.29	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
พิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อระดับการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหา
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่
ในระดับมาก คือ นักเรียนค้นหาทางสายกลางในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ($\bar{X} = 3.57$)

ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ นักเรียนนำปัญหาของคู่อริมาพิจารณาทั้งสองฝ่าย ($\bar{X} = 3.41$) นักเรียนยอมทำตามความต้องการของคนอื่นบ้าง เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งขึ้นมา ($\bar{X} = 3.35$) และนักเรียนจัดการกับความขัดแย้งได้ตามความต้องการบางส่วนถึงแม้ว่าจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด ($\bar{X} = 3.34$)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปรากฏในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะอื่นๆ	จำนวน
1.	ควรแสดงความมีน้ำใจให้กัน	15
2.	การร่วมมือซึ่งกันและกัน	12
3.	มีการแบ่งปันซึ่งกันและกัน	10
4.	ควรมีการเจรจาระหว่างกัน	9
5.	การชักชวนมาเป็นพวก	8
6.	มีการประสานงานร่วมกัน	5

จากตารางที่ 15 พบว่า ความคิดเห็นของของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในเรื่องสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก สามารถจัดตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ควรแสดงความมีน้ำใจให้กัน ลำดับที่ 2 การร่วมมือซึ่งกันและกัน ลำดับที่ 3 มีการแบ่งปันซึ่งกันและกัน ลำดับที่ 4 ควรมีการเจรจาระหว่างกัน ลำดับที่ 5 การชักชวนมาเป็นพวก และลำดับที่ 6 มีการประสานงานร่วมกัน

**ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพปัญหาและวิธีการจัดการความขัดแย้ง
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จังหวัดพิษณุโลก**

5.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ปรากฏในตารางที่ 16 - 20

5.1.1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่มีตัวแปร
2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน เกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ที่มีลักษณะส่วนบุคคล
แตกต่างกัน 1 ลักษณะ ได้แก่ เพศ โดยใช้การทดสอบด้วยค่าที (t-test) ปรากฏในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับสภาพปัญหาความขัดแย้งของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก
จำแนกตามเพศ

สภาพปัญหาความขัดแย้ง	เพศชาย (n = 161)		เพศหญิง (n = 220)		t	sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ปัญหาการรับรู้ของตนเอง	3.02	0.42	3.07	0.41	-1.12	0.27
2. ปัญหาการสนใจในกลุ่มเพื่อน	3.06	0.52	2.90	0.53	2.84*	0.01
3. ปัญหาการปฏิบัติตาม กฎข้อบังคับ	2.86	0.77	2.53	0.70	4.22*	0.00
4. ความเข้มข้น ของระดับ ความขัดแย้ง	2.42	0.80	2.16	0.74	3.25*	0.00
5. ปัญหาความไม่เท่าเทียมของ อำนาจ	2.66	0.73	2.50	0.65	2.24*	0.02
รวมเฉลี่ย	2.80	0.64	2.63	0.60	2.29	0.30

หมายเหตุ : $P > 0.05$

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ พบว่า ระดับสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโดยภาพรวม ไม่มีคามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน ปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม ความเข้มข้นของระดับความขัดแย้ง ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปัญหาความไม่เท่าเทียมไม่กันของอำนาจ พบว่าเพศชายมีปัญหาคความขัดแย้งทั้ง 4 ด้าน มากกว่าเพศหญิง

5.1.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน เกี่ยวกับสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ที่มีคุณสมบัติส่วนบุคคลแตกต่างกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ อายุ และระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบแบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance ,F-test) ปรากฏในตารางที่ 17 -18

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุ

ปัญหาความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ด้านปัญหาการรับรู้ของตนเอง					
ระหว่างกลุ่ม	3.130	3	1.565	9.160*	0.000
ภายในกลุ่ม	64.582	378	0.171		
รวม	67.712	380			
ด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	13.963	2	6.981	27.55*	0.000
ภายในกลุ่ม	95.757	378	0.253		
รวม	109.720	380			
ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ					
ระหว่างกลุ่ม	21.736	2	10.868	21.273*	0.000
ภายในกลุ่ม	193.117	378	0.511		
รวม	214.853	380			
ด้านความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง					
ระหว่างกลุ่ม	48.749	2	24.374	50.262*	0.000
ภายในกลุ่ม	183.309	378	0.485		
รวม	232.059	380			
ด้านปัญหาความไม่เท่าเทียมกันอำนาจ					
ระหว่างกลุ่ม	16.096	2	8.048	18.471*	0.000
ภายในกลุ่ม	164.702	378	0.436		
รวม	180.798	380			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	15.434	2	7.717	38.170*	0.000
ภายในกลุ่ม	76.423	378	0.202		
รวม	91.858	380			

หมายเหตุ : *p < 0.05

จากตารางที่ 17 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีปัญหาความขัดแย้งในด้านปัญหาการรับรู้ของตนเอง ด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของกลุ่ม ด้านความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง และด้านปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference : LSD) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุ

ปัญหาความขัดแย้ง		12-14 ปี	15-17 ปี	18 ปีขึ้นไป
ด้านปัญหาการรับรู้ของตนเอง	\bar{X}	2.89	3.13	3.05
12 – 14 ปี	2.89	-	-0.24*	-0.15*
15 – 17 ปี	3.13		-	0.09
18 ปีขึ้นไป	3.05			-
ด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน	\bar{X}	2.79	2.85	3.24
12 – 14 ปี	2.79	-	-0.62*	-1.01*
15 – 17 ปี	2.85		-	-0.37*
18 ปีขึ้นไป	3.24			-
ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม	\bar{X}	2.31	2.62	2.97
12 – 14 ปี	2.31	-	-0.31*	-0.66*
15 – 17 ปี	2.62		-	0.72
18 ปีขึ้นไป	2.97			-

ตาราง 18 (ต่อ)

ปัญหาความขัดแย้ง		12-14 ปี	15-17 ปี	18 ปีขึ้นไป
ด้านความเข้มข้น ของระดับ	\bar{X}	2.18	2.62	2.74
ความขัดแย้ง				
12 – 14 ปี	2.18	-	-0.62*	-1.00*
15 – 17 ปี	2.62		-	-0.38*
18 ปีขึ้นไป	2.74			-
ด้านความไม่เท่าเทียมกันของ	\bar{X}	2.36	2.69	2.92
อำนาจ				
12 – 14 ปี	2.36		-0.44*	-0.56*
15 – 17 ปี	2.69		-	-0.13
18 ปีขึ้นไป	2.92			-

หมายเหตุ : *p < 0.05

จากตารางที่ 18 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีปัญหาความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านปัญหาการรับรู้ของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่กลุ่มอายุ 15-17 ปีและกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีปัญหาความขัดแย้งด้านปัญหาการรับรู้ โดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี

ด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีปัญหาความขัดแย้งด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน มากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี และกลุ่มอายุ 15-17 ปี และกลุ่มอายุ 12-14 ปี มีปัญหาความขัดแย้งด้านปัญหาการจูงใจในกลุ่มเพื่อน มากกว่า กลุ่มอายุ 15-17 ปี

ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 15-17 ปีและกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีปัญหาความขัดแย้งด้านปัญหากฎข้อบังคับ โดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี

ด้านความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีปัญหาความขัดแย้งด้านความเข้มข้น หรือระดับความขัดแย้งมากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี และกลุ่มอายุ 15-17 ปี และกลุ่มอายุ 12-14 ปี มีปัญหาความขัดแย้งด้านความเข้มข้น หรือระดับความขัดแย้งมากกว่า กลุ่มอายุ 15-17 ปี

ด้านความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 15-17 ปีและกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีปัญหาความขัดแย้งด้านความไม่เท่าเทียมกัน โดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ด้านปัญหาการรับรู้					
ระหว่างกลุ่ม	4.041	5	0.808	4.760*	0.000
ภายในกลุ่ม	63.671	375	0.170		
รวม	67.712	380			
ด้านปัญหาการรู้จักกลุ่มเพื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	25.696	5	5.139	10.188*	0.000
ภายในกลุ่ม	189.157	375	0.504		
รวม	214.853	380			

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัญหาความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ด้านปัญหาการปฏิบัติตามการปฏิบัติตาม					
กฎข้อบังคับของกลุ่ม	25.442	5	5.088	22.641*	0.000
ระหว่างกลุ่ม	84.278	375	0.225		
ภายในกลุ่ม	109.720	380			
รวม					
ด้านความเข้มข้น ของระดับความขัดแย้ง					
ระหว่างกลุ่ม	53.815	5	10.763	22.644*	0.000
ภายในกลุ่ม	178.244	375	0.475		
รวม	232.058	380			
ด้านปัญหาความไม่เท่าเทียมของอำนาจ					
ระหว่างกลุ่ม	26.576	5	5.315	12.924*	0.000
ภายในกลุ่ม	154.222	375	0.411		
รวม	180.798	380			
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	16.921	5	3.384	16.935*	0.000
ภายในกลุ่ม	74.937	375	0.200		
รวม	91.858	380			

หมายเหตุ : * $p < 0.05$

จากตารางที่ 19 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ มีปัญหาความขัดแย้งในด้านปัญหาการรับรู้ ด้านปัญหาการจูงใจ ด้านปัญหาการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับของกลุ่ม ด้านความเข้มข้น หรือระดับความขัดแย้ง และด้านปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference : LSD) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ

การจัดการความขัดแย้ง	เพศชาย (n = 161)		เพศหญิง (n = 220)		t	sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. รูปแบบการหลีกเลี่ยง	2.77	0.59	2.71	0.51	1.04	0.29
2. รูปแบบการกลบเกลื่อน	3.03	0.69	2.88	0.72	1.99*	0.04
3. รูปแบบการประนีประนอม	3.26	0.70	3.15	0.67	1.52	0.13
4. รูปแบบการต่อสู้เอาชนะ	3.39	0.46	3.34	0.45	1.09	0.27
5. รูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหา	3.41	0.52	3.21	0.53	3.64*	0.00
รวมเฉลี่ย	2.80	0.50	2.63	0.46	3.40*	0.00

หมายเหตุ : *P > 0.05

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ พบว่า การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลกโดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเทียบเทียบเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง ด้านรูปแบบการประนีประนอม และด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ รูปแบบการกลบเกลื่อน และด้านรูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหาโดยเพศชายใช้มากกว่าเพศหญิง

5.2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน เกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ที่มีคุณสมบัติส่วนบุคคลแตกต่างกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ อายุ

และระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบแบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance ,F-test) ปรากฏในตารางที่ 21 – 22

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุ

การจัดการความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง					
ระหว่างกลุ่ม	12.769	2	6.384	23.179*	0.000
ภายในกลุ่ม	104.114	378	0.275		
รวม	116.883	380			
ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	6.187	2	3.094	6.156*	0.002
ภายในกลุ่ม	189.957	378	0.503		
รวม	196.144	380			
ด้านรูปแบบการประนีประนอม					
ระหว่างกลุ่ม	8.259	2	4.130	9.137*	0.000
ภายในกลุ่ม	170.839	378	0.452		
รวม	178.098	380			
ด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ					
ระหว่างกลุ่ม	2.994	2	1.497	7.306*	0.001
ภายในกลุ่ม	77.753	378	0.205		
รวม	80.447	380			
ด้านรูปแบบการร่วมมือแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	4.310	2	2.155	7.692*	0.001
ภายในกลุ่ม	105.887	378	280		
รวม	110.197	380			

ตาราง 21 (ต่อ)

การจัดการความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	4.502	2	2.251	14.436*	0.000
ภายในกลุ่ม	58.938	378	0.156		
รวม	63.440	380			

หมายเหตุ : * $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 21 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามระดับอายุ พบว่า กลุ่มระดับอายุต่างๆ มีการจัดการความขัดแย้งปัญหาความขัดแย้ง ในด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน ด้านรูปแบบการประนีประนอม ด้านรูปแบบการต่อสู้ และด้านรูปแบบการแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference : LSD) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุ

การจัดการความขัดแย้ง		12-14 ปี	15-17 ปี	18 ปีขึ้นไป
ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง	\bar{X}	2.43	2.91	2.68
12 – 14 ปี	2.43	-	-0.47*	-0.25*
15 – 17 ปี	2.91		-	0.20*
18 ปีขึ้นไป	2.68			-

ตาราง 22 (ต่อ)

การจัดการความขัดแย้ง		12-14 ปี	15-17 ปี	18 ปีขึ้นไป
ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน	\bar{X}	2.73	2.92	3.09
12 – 14 ปี	2.73	-	-0.19	-0.35*
15 – 17 ปี	2.92		-	0.16
18 ปีขึ้นไป	3.09			-
ด้านรูปแบบการประนีประนอม	\bar{X}	2.90	3.24	3.30
12 – 14 ปี	2.90	-	-0.33*	-0.39*
15 – 17 ปี	3.24		-	-0.57
18 ปีขึ้นไป	3.30			-
ด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ	\bar{X}	3.30	3.30	3.48
12 – 14 ปี	3.30	-	0.00	-0.18*
15 – 17 ปี	3.30		-	-0.11
18 ปีขึ้นไป	3.48			-
ด้านรูปแบบการร่วมมือแก้ปัญหา	\bar{X}	3.11	3.29	3.41
12 – 14 ปี	3.11	-	0.17*	-0.29*
15 – 17 ปี	3.29		-	-0.11
18 ปีขึ้นไป	3.41			-

หมายเหตุ : *p < 0.05

จากตารางที่ 22 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่กลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง มากกว่ากลุ่มอายุ 12-14 ปีและกลุ่มอายุ 15-17 ปี และกลุ่มอายุ 15-17 ปี มีการจัดการความขัดแย้งมากกว่ากลุ่มอายุ 12-14 ปี

ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีการจัดการความขัดแย้งด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน มากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี และกลุ่มอายุ 15-17 ปี

ด้านรูปแบบการประนีประนอม พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่กลุ่มอายุ 15-17 ปีและกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีการจัดการความขัดแย้งด้านรูปแบบการประนีประนอม โดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี

ด้านรูปแบบการต่อสู้เอาชนะ พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีการจัดการความขัดแย้งด้านรูปแบบการต่อสู้ มากกว่า กลุ่มอายุ 12-14 ปี

ด้านรูปแบบการร่วมมือกันแก้ปัญหา พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่กลุ่มอายุ 15-17 ปีและกลุ่มอายุ 18 ปีขึ้นไป มีการจัดการความขัดแย้งด้านรูปแบบการแก้ปัญหา โดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มอายุ 12-14

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษา

การจัดการความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง					
ระหว่างกลุ่ม	9.418	5	1.884	6.57**	0.000
ภายในกลุ่ม	107.464	375	0.287		
รวม	116.883	380			

ตาราง 23 (ต่อ)

การจัดการความขัดแย้ง	SS	df	MS	F	p
ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน					
ระหว่างกลุ่ม	9.399	5	1.880	3.77**	0.000
ภายในกลุ่ม	186.745	375	0.498		
รวม	196.144	380			
ด้านรูปแบบการประนีประนอม					
ระหว่างกลุ่ม	31.210	5	1.752	9.162	0.000
ภายในกลุ่ม	147.889	375	0.191		
รวม	179.098	380			
ด้านรูปการต่อสู้เอาชนะ					
ระหว่างกลุ่ม	8.758	5	1.752	9.162	0.000
ภายในกลุ่ม	71.690	375	0.191		
รวม	80.447	380			
ด้านรูปแบบการร่วมมือกัน					
แก้ปัญหา	13.907	5	2.781	10.832	0.000
ระหว่างกลุ่ม	96.290	375	0.257		
ภายในกลุ่ม	110.197	380			
รวม					
ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	4.891	5	0.978	6.265	0.000
ภายในกลุ่ม	58.549	375	0.156		
รวม	63.440	380			

หมายเหตุ : * $p < 0.05$

จากตารางที่ 23 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ มีการจัดการความขัดแย้งในด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน ด้านรูปแบบการประนีประนอม ด้านรูปการต่อสู้ ด้านรูปแบบการแก้ปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference : LSD) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของระดับการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษา

การจัดการความขัดแย้ง	มัธยม ศึกษา	มัธยม	มัธยม	มัธยม	มัธยม	มัธยม	มัธยม
		ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา	ศึกษา
		ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5	ปีที่ 6
ด้านรูปแบบ การหลีกเลี่ยง	\bar{X}	2.55	2.40	2.66	2.93	2.84	2.71
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2.55	-	0.14	-0.10	-0.38*	-0.29	-0.16
มัธยมศึกษาปีที่ 2	2.40		-	-0.25	-0.53*	-0.44*	-0.31
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2.66			-	-0.27	-0.18	0.05
มัธยมศึกษาปีที่ 4	2.93				-	0.09	0.22
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2.84					-	0.13
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2.71						-

ตาราง 24 (ต่อ)

		มัธยม ศึกษา ปีที่ 1	มัธยม ศึกษา ปีที่ 2	มัธยม ศึกษา ปีที่ 3	มัธยม ศึกษา ปีที่ 4	มัธยม ศึกษา ปีที่ 5	มัธยม ศึกษา ปีที่ 6
การจัดการความขัดแย้ง							
ด้านรูปแบบ	\bar{X}	2.87	2.73	2.36	3.02	3.00	3.01
การกลบเกลื่อน							
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2.87	-	0.14	0.50	-0.14	-0.12	-0.13
มัธยมศึกษาปีที่ 2	2.73		-	0.36	-0.28	-0.26	-0.27
มัธยมศึกษาปีที่ 3	2.36			-	-0.65*	-0.63	-0.64*
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.02				-	0.02	0.01
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.00					-	-0.82*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.01						-
ด้านรูปแบบการ ประนีประนอม	\bar{X}	2.65	3.09	3.21	3.26	2.58	3.41
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2.65	-	-0.44	-0.55	-0.61*	0.07	-0.75*
มัธยมศึกษาปีที่ 2	3.09		-	-0.11	-0.16	0.51*	-0.31
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.21			-	-0.05	0.62*	-0.20
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.26				-	0.68*	-0.14
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2.58					-	-0.82*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.41						-
ด้านรูปแบบ การต่อสู้	\bar{X}	3.03	3.56	3.19	3.23	3.51	3.44
มัธยมศึกษาปีที่ 1	3.03	-	-0.52*	-0.15	-0.19	-0.48*	-0.40*
มัธยมศึกษาปีที่ 2	3.56		-	0.36	0.32*	0.04	0.11
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.19			-	-0.04	-0.32	-0.24
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.23				-	-0.28	-0.20*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.51					-	0.07
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.44						-

ตาราง 24 (ต่อ)

		มัธยม ศึกษา ปีที่ 1	มัธยม ศึกษา ปีที่ 2	มัธยม ศึกษา ปีที่ 3	มัธยม ศึกษา ปีที่ 4	มัธยม ศึกษา ปีที่ 5	มัธยม ศึกษา ปีที่ 6
ด้านรูปแบบ	\bar{X}	2.80	3.31	3.39	3.22	3.69	3.33
การแก้ปัญหา							
มัธยมศึกษาปีที่ 1	2.80	-	-0.50*	-0.58*	-0.41*	-0.88*	-0.52*
มัธยมศึกษาปีที่ 2	3.31		-	-0.07	0.09	-0.37	-0.01
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.39			-	0.16	-0.29	0.06
มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.22				-	-0.46*	-0.10
มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.69					-	0.36*
มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.33						-

หมายเหตุ : *p < 0.05

จากตารางที่ 24 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ มีการจัดการความขัดแย้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่

กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีการจัดการความขัดแย้งด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยงโดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการจัดการความขัดแย้งด้านรูปแบบการหลีกเลี่ยง โดยภาพรวมมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2

ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน พบว่า มีความแตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่

กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการจัดการความขัดแย้ง ด้านรูปแบบการกลบเกลื่อน โดยภาพรวมมากกว่า กลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

